

[Lis Groes.]

om. Det er altså denne krumtap, der nu skal fjernes.

Da man i udvalget har stillet spørgsmål om, om man i andre lande har sådan en bestemmelse, fandt jeg lige fællesmarkedsrapporten frem, og jeg vil gerne have lov at citere fra bogen „Danmark og de europæiske fællesskaber“, bind II, side 784. Der omtales monopollovens § 24:

„Formålet med denne bestemmelse er at forhindre urimelige prisforhøjelser inden for områder, hvor konkurrencen er begrænset. Bestemmelsen og dens praktiske anvendelse har bidraget til begrænsning af den almindelige pris- og omkostningsstigning og må derfor ses i sammenhæng med den almindelige økonomiske politik, der bl. a. af hensyn til konkurrencen fra udlandet tilstræber stabilitet i prisudviklingen.“

Det tilføjes senere, at der finder dispensation sted, særlig hvor konkurrence fra importerede varer gør sig gældende med tilstrækkelig styrke, eller hvor der er tale om strukturrationalisering. Dispensation er meddelt i en del om end ikke i noget stort antal tilfælde. Hvis man endelig skal beskæftige sig med, hvordan prislovgivningen er i EEC-området, så må vi jo ikke glemme, at der dér blandt andet hersker forbud mod en række aftaler, mens vi kun har registrering.

Skal jeg til slut prøve at resumere socialdemokratiets stilling, så er vi altså enige med regeringen i målsætningen i dette lovforslag, men vi mener, at det vil medføre en unødigt administration, og at det gennem fastlåsen til en bestemt dato anlægger en statisk og ikke en dynamisk tankegang. Skal vi arbejde os ud af de økonomiske vanskeligheder, vi befinder os i, så tror socialdemokratiet på dynamik. Vi tror, at det er industrien, der skal skabe en væsentlig del af den valuta, der skal bringes hjem, og selv om eksport er undtaget fra lovens bestemmelser, så ved alle, at et solidt hjemmemarked er det bedste fundament for eksportfremstød, hvortil kommer, at det er temmelig naivt at forestille sig, at man varigt kan fastholde én pris på hjemmemarkedet og en anden på eksportmarkederne.

Jeg vil tro, at når vi i morgen skal disku-

tere perspektivplaner, så vil man sige fra regeringspartierne side: ja men det er da rigtigt, det er netop det, vi skal, vi skal have industrien i gang. Jeg tror altså ikke, det er det rette middel, vi har fået her.

Det er da ikke sådan, at vi bare vil lade stå til, men vores opfattelse er, at en stærk udbygning af forbrugeroplysningen med prismærkning og prisskiltning og oplysning om vægt og indhold og kvalitet m. m. er en langt bedre garanti for, at den frie konkurrence kan udfolde sig, end hele dette kæmpeadministrationsapparat. Selvfølgelig bør vi have en prislov med mulighed for indgreb over for urimelige priser, og i denne forbindelse kunne man måske også oprette et særligt vagtværn over for urimelige prisforhøjelser i forbindelse med prisstopets ophævelse, men vi er yderst bekymret for muligheden for at administrere denne lov.

Vi må afvise den måde, hvorpå lovforslaget griber ind i lovligt indgåede aftaler på arbejdsmarkedet, og vi finder det helt urimeligt, at monopoltilsynet skal blande sig i folkevalgte organers naturlige kompetenceområde. Vi må på det bestemteste tage afstand fra at svække kontrollen på det egentlige monopolområde, og vi fatter ikke, at man på forhånd vil binde monopoltilsynets skøn vedrørende fastsættelse af landbrugets hjemmemarkedspriser, så meget mindre som der ikke har fundet realitetsdrøftelser sted i udvalget, der har gjort det muligt for udvalget at vurdere, om denne prisansættelse med dens vægtfordeling på enkeltposter er rimelig.

Lovforslaget sigter helt ensidigt mod at hindre prisforhøjelser, og det er da vigtigt, men hvis vi skal stabilisere prisniveauet, så må det da være lige så vigtigt at fremme prisnedsættelser. Det finder vi ikke meget om i det foreliggende lovforslag.

Med hensyn til ændringsforslagene har jeg allerede nævnt, at vi mener, at stk. 3 i § 4 bør udgå, da vi anser denne bestemmelse for uhyre administrationskrævende både for monopoltilsynet og for kommunerne og andre folkevalgte organer, uden at det sikres, at resultaterne står i noget rimeligt forhold til de med reglen forbundne byrder. Vi kan tiltræde flertalsindstillingen om, at vandværker og kirkegårde falder udenfor. Jeg vil dog sige, at så må man vel opfordre